

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 183/23

Luksemburgā, 2023. gada 5. decembrī

Tiesas spriedums apvienotajās lietās C-451/21 P | Luksemburga/Komisija un C-454/21 P | *Engie Global LNG Holding* u.c./Komisija

Eiropas Komisija, izvērtējot *tax rulings*, ko Luksemburga pieņēmusi attiecībā uz *Engie* grupu, nav ievērojusi Savienības tiesības

Eiropas Komisija nolēma, ka Luksemburga ir piešķirusi *Engie* grupai valsts atbalstu saistībā ar *tax rulings*, kuri attiecas uz finanšu darījumiem grupas iekšienē. Taču Komisija pieļāva kļūdu, nosakot atsaucēs satvaru, kas ir sākumpunkts salīdzinošajai pārbaudei, kura jāveic, lai novērtētu nodokļu pasākumu selektivitāti un tātad – lai tos varētu kvalificēt par aizliegtu valsts atbalstu. Atsaucēs sistēmā vai “parastajā” nodokļu režīmā – tas jāņem vērā selektivitātes nosacījuma analīzē – faktiski ir jāiekļauj tiesību normas, kurās paredzēti tādi atbrīvojumi no nodokļa, ko valsts nodokļu administrācija uzskata par piemērojamiem attiecīgajā gadījumā, jo minētās tiesību normas – tā kā tās neievieš acīmredzamu diskrimināciju starp uzņēmumiem – pašas par sevi nepiešķir selektīvu priekšrocību Savienības tiesību izpratnē. Tādējādi Komisija nevar pierādīt atkāpi no atsaucēs satvara, vienīgi konstatējot – kā tā rīkojusies šajā lietā –, ka pasākums atšķiras no vispārējā mērķa uzlikt nodokli visām attiecīgās dalībvalsts sabiedrībām rezidentēm, un neņemot vērā valsts tiesību normas, kurās precizēti minētā mērķa īstenošanas noteikumi.

2018. gada 20. jūnija lēmumā ¹ Komisija konstatēja, ka Luksemburgas nodokļu iestādes ir pieņēmušas divus iepriekšēju nodokļu nolēmumu (*tax rulings*) (turpmāk tekstā – “nodokļu nolēmumi”) kopumus saistībā ar sarežģītām sabiedrību un finanšu struktūrām *Engie* grupā. Tās ieskatā šis nodokļu režīms minētajai grupai ļāva izvairīties no nodokļa, kas maksājams gandrīz par visiem Luksemburgā reģistrēto meitasuzņēmumu gūtajiem ienākumiem. Tā secināja, ka nodokļu nolēmumi ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu un ko Luksemburgas iestādēm ir jāatgūst no tā saņēmējiem.

Eiropas Savienības Vispārējā tiesa, kurā vērsās *Engie* grupa un Luksemburga, šīs prasības noraidīja ². *Engie* un Luksemburga iesniedza Tiesā apelācijas sūdzību.

Tiesa atgādina – lai noteiktu, vai valsts pasākums ir valsts atbalsts, Komisijai it īpaši ir jāpierāda, ka ar to tiek piešķirta selektīva priekšrocība tā saņēmējam. Lai nodokļu pasākumu varētu kvalificēt par “selektīvu”, Komisijai vispirms jāidentificē atsaucēs sistēma, proti, “parastais” nodokļu režīms, kas piemērojams attiecīgajā dalībvalstī. Pēc tam tai jāpierāda, ka attiecīgais pasākums paredz atkāpi no šīs atsaucēs sistēmas, jo ar to starp uzņēmumiem, kuri atrodas līdzīgās situācijās, tiek ieviesta diferenciacija.

Aplūkotajās Luksemburgas tiesību normās līdzdalības atbrīvojums no nodokļa mātesuzņēmuma līmenī nav tieši pakārtots sadalītās peļņas aplikšanai ar nodokli tā meitasuzņēmuma līmenī. Luksemburga atbalsta šādu minēto tiesību normu interpretāciju. Šajā gadījumā Komisija ir novirzījies no šīs interpretācijas, uzskatīdama, ka tā nav saderīga ar vispārējo mērķi uzlikt nodokli visām sabiedrībām rezidentēm. Tomēr Tiesa norāda, ka Komisijai principā ir jāpieņem valsts tiesību normu interpretācija, ko sniegusi attiecīgā dalībvalsts uz sacīkstes principu balstītās debatēs, ciktāl šī interpretācija ir saderīga ar šo tiesību normu formulējumu. Šajā gadījumā Komisija nav izvērījusi

nevienu elementu, kas varētu atspēkot Luksemburgas izvirzīto interpretāciju, kura turklāt ir saderīga ar šo tiesību normu formulējumu. Tātad Vispārējā tiesa kļūdaini apstiprināja Komisijas konstatējumu, ka starp šiem abiem nodokļu režīmiem pastāv savstarpējas atbilstības saikne.

Turklāt Vispārējā tiesa kļūdaini atzina, ka nebija nepieciešams, lai Komisija ņemtu vērā Luksemburgas nodokļu iestāžu administratīvo praksi saistībā ar valsts tiesību normu tiesību ļaunprātīgas izmantošanas jomā. Komisijai, lai pamatotu savu lēmumu, bija jāpierāda, ka Luksemburgas nodokļu administrācija attiecīgajā nodokļu nolēmumā ir atkāpusies pati no savas prakses saistībā ar darījumiem, kas ir līdzīgi aplūkotajiem darījumiem.

Visbeidzot Tiesa, pati lemdama par atcelšanas prasību, atzīst, ka **Komisija ir pieļāvusi kļūdas dažādajās analīzēs**, ko tā veikusi attiecībā uz atsauces satvariem, kuri nosaka parasto nodokļu režīmu. Tā it īpaši uzskata, ka dalībvalstu kompetence nodokļu ziņā un nodokļu autonomija jomās, kas Savienības līmenī nav saskaņotas, netiktu ievērota, ja Komisija varētu noteikt atsauces satvaru, balstoties vienīgi uz valsts tiesību aktos paredzēto vispārējo mērķi – uzlikt nodokli visām sabiedrībām rezidentēm – un tātad neiekļaujot šajā satvarā tostarp tiesību normas, kurās paredzēti atbrīvojumi no nodokļa. Šis kļūdas **ir padarījušas par kļūdainu visu selektivitātes analīzi un tāpēc Komisijas lēmums ir jāatceļ.**

PIEZĪME. Tiesā var pārsūdzēt Vispārējās tiesas spriedumu vai rīkojumu vienīgi par tiesību jautājumiem. Pārsūdzībai principā nav apturošas iedarbības. Ja apelācijas sūdzība ir pieņemama un pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Ja lieta ir gatava izspriešanai Tiesā, tad tā pati var pieņemt galīgu nolēmumu. Pretējā gadījumā tā nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, kurai nolēmums, ko Tiesa pieņēmusi apelācijas tiesvedībā, ir saistošs.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

[Sprieduma \(C-451/21 P un C-454/21 P\) pilnteksts un rezumējums \(ja tāds ir\)](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Sprieduma pasludināšanas attēli ir pieejami [Europe by Satellite](#) ☎(+32) 2 2964106.

Palieciet ar mums!

¹ [Komisijas Lēmums \(ES\) 2019/421](#) (2018. gada 20. Jūnijs) par valsts atbalstu SA.44888 (2016/C) (ex 2016/NN), ko Luksemburga īstenojusi par labu Engie.

² 2021. gada 12. maija spriedums Luksemburga u.c./Komisija, [T-516/18 un T-525/18](#) (skat. Paziņojumu presei [Nr. 80/21](#)).